

ГЕНЕРАЛЬНІ ТА ОБМЕЖЕНІ ПАРТНЕРСТВА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕРЖАВ

Актуальність цієї теми полягає в необхідності дослідження правового статусу окремих видів юридичних осіб за європейським законодавством з огляду на значне поширення транскордонного співробітництва українського бізнесу із західними партнерами.

Англійське право, будучи одним із достатньо самобутніх представників сучасних правових систем, традиційно представляється достатньо змістовним об'єктом аналізу, а тому було обрано об'єктом дослідження. Цивілістичні постулати Франції, що були сформовані більше двох сотень років тому, увійшли в цю роботу з огляду на значну поширеність французького права та великий вплив на романо-германську правову сім'ю загалом. Право Естонії було обрано з огляду на можливість отримання уявлення щодо північноєвропейського підходу до здійснення правового регулювання порушеного у роботі питання.

Генеральні та обмежені партнерства є аналогом простих та командитних товариств згідно із вітчизняним правом.

Країна	ВЕЛИКОБРИТАНІЯ¹		ФРАНЦІЯ [3]		ЕСТОНІЯ [4]	
Орг.-правова форма	Генеральні партнерства [1]	Обмежені партнерства [2]	Генеральні партнерства	Обмежені партнерства	Генеральні партнерства	Обмежені партнерства

¹ Без врахування права Шотландії.

Назва згідно з національним правом	Partnership	Limited Partnership	Société En Nom Collectif	Societes En Commandite Simple	Täisühing	Usaldusühing
Статус юридичної особи	Не є юридичною особою. Партнерство – це відносини між особами, які ведуть спільні справи, що націлені на отримання прибутку (Art. 1)	Законом не встановлено проте закріплено обов’язкову реєстрацію такого партнерства, що дає підстави припускати наявність статусу юридичної особи (Art. 4)	Розміщення норм, які регулюють партнерства, в розділі «Комерційній компанії» дає підстави припускати наявність статусу юридичної особи		Є юридичними особам. Обидва види партнерств є компаніями і підлягають внесенню в комерційний реєстр	
Склад учасників	Всі учасники є генеральними партнерами	Обов’язкова наявність хоча б одного генерального та хоча б одного обмеженого партнера (p. 2, 2a Art. 4)	Всі учасники є генеральними партнерами	Зі змісту кодексу витікає обов’язкова наявність хоча б одного генерального партнера та хоча б одного обмеженого партнера	Всі учасники є генеральними партнерами	Обов’язкова наявність хоча б одного генерального партнера та хоча б одного обмеженого партнера (§ 125)
Вид відповідальності	Солідарна, всім майном учасників (Art. 9, 12)	Для генеральних партнерів – солідарна; для обмежених партнерів – виключно в межах їхнього внеску (p. 2, 2a Art. 4)	Солідарна, всім майном учасників (Art. L. 221-1)	Для генеральних партнерів – солідарна; для обмежених партнерів – виключно в межах внеску (Art. L.222-1)	Солідарна, учасники відповідають усім своїм майном (§ 79, 101)	Для генеральних партнерів – солідарна; для обмежених партнерів – виключно в межах внеску (§ 125, 132)
Порядок управління	Спільно всіма генеральними партнерами товариства	Спільно всіма генеральними партнерами товариства. Обмежені партнери вправі брати участь в управлінні. В такому випадку їх	Спільно всіма учасниками товариства (Art. L. 221-3)	Спільно всіма генеральними партнерами товариства. Обмежені партнери вправі брати участь в управлінні. В такому випадку їх	Спільно всіма учасниками товариства (§ 98)	Спільно всіма генеральним и партнерами товариства. Обмежені партнери не вправі брати участь в управлінні

		статус щодо майнової відповідальності прирівнюється до статусу генеральних партнерів (несуть повну відповідальність (p. 1 Art. 6)		статус щодо майнової відповідальності прирівнюється до статусу генеральних партнерів (несуть повну відповідальність (Art. L.222-6)		(§ 128)
--	--	---	--	--	--	---------

Наведена інформація дає підстави для констатації факту відсутності фундаментальних відмінностей між зазначеними партнерствами як за європейським, так і за вітчизняним правом. Практично тотожними є положення європейського права щодо складу учасників, порядку управління та виду відповідальності.

Однак, наявні й відмінності. Англійським правом визначена відповідальність майна учасника партнерства після його смерті за зобов'язаннями партнерства. І якщо українське право стоїть на позиціях переходу майнових прав та обов'язків спадкодавця до спадкоємців, то британське право встановлює відповідальність саме майна, що є незвичним для континентальної системи права.

Також Акт 1890 р. закріплює, що особа, яка вступила у вже існуюче партнерство, не несе відповідальності за зобов'язаннями партнерства, які виникли до її вступу. При виході із партнерства може бути укладена угода щодо розподілу відповідальності. ЦК України передбачає, що учасник повного товариства відповідає за боргами товариства незалежно від того, виникли ці борги до чи після його вступу в товариство.

За естонським правом учасник несе відповідальність за зобов'язаннями товариства протягом п'яти років з моменту виходу із партнерства (в Україні – протягом трьох років).

Таким чином, слід констатувати факт наявності як спільних рис у базових елементах правового регулювання, так і певних відмінностей в окремих аспектах правового статусу партнерств. Зазначена обставина зумовлює позитивний ефект, оскільки, хоча й не повноцінно, проте існує певна уніфікованість у правовому статусі зазначених суб'єктів за правом України, Великобританії, Франції та Естонії.

Список використаної літератури

1. Partnership Act 1890. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/Vict/53-54/39>.
2. Limited Partnership Act 1907. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/Edw7/7/24>.

3. Commercial Code of France. URL:
https://www.legifrance.gouv.fr/content/download/1951/13685/version/5/file/Code_32.pdf.
4. Commercial Code of Estonia. URL:
<https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/522062017003/consolide/current>.